

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/35/2017
Identifikačné číslo spisu: 4314011011
Dátum vydania rozhodnutia: 15.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4314011011.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. augusta 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného O. C. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. a § 127 ods. 12 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 14. januára 2016, sp. zn. 4To/103/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného O. C. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Levice z 21. septembra 2015, sp. zn. 4T/187/2014, bol obvinený O. C. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. a § 127 ods. 12 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v bode 1/ od presne nezisteného času, minimálne od mesiaca apríl 2012 až do dňa 22.10.2013 si opakovane v rôznych množstvách zadovažoval od bližšie nestotožnených osôb metamfetamín (pervitín) a taktiež konope (marihuanu), ktoré látky neoprávnene prechovával v rodinnom dome na Q. ulici č. X, v obci Y, a z ktorých časť sám použil pre svoju potrebu a zvyšnú časť následne predával v obci Y, ale aj na rôznych iných miestach v okresoch Levice a Nové Zámky, kde v uvedenom období predal, resp. poskytol pervitín minimálne E. C., nar. XX.XX.XXXX, M. M., nar. XX.XX.XXXX, A. A., nar. XX.XX.XXXX a W. K., nar. XX.XX.XXXX a taktiež marihuanu minimálne M. K., nar. XX.XX.XXXX a E. K., nar. XX.XX.XXXX, pričom počas domovej prehliadky vykonanej dňa 22.10.2013 v mieste jeho pobytu v rodinnom dome na Q. ul. č. X v obci Y, boli príslušníkmi polície nájdené a zaistené jednak plastové vrečko nachádzajúce sa v plastovej krabičke obsahujúce sušené časti rastliny konope s celkovou hmotnosťou 5.366 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky tetrahydrokanibolu (THC) 3,1% hmotnostného, ktorého množstvo zodpovedá najmenej 11 obvykle

jednorazovým dávkam drogy v hodnote minimálne 22 eur a tiež 2 ks plastových vreciek s tlakovým uzáverom obsahujúce sušené časti rastliny konope spolu o celkovej hmotnosti 1.856 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 0,9% resp. 0,7% hmotnostného, z ktorého množstva vzhľadom na nízky obsah THC nebolo možné vyrobiť ani jednu dávku drogy, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch sú rastliny rodu Cannabis (konopa) zaradené do I. skupiny psychotropných látok, THC ako účinná látka konope do II. skupiny psychotropných látok a metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok a obvinený O. C. nemal povolenie na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami v zmysle § 4 citovaného zákona, a obvinený O. C. sa takéhoto konania dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T 53/04 zo dňa 21.11.2004, právoplatným dňa 24.11.2004 uznaný vinným z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Tr. zák. (zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov), a bol rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/136/2006 zo dňa 07.02.2007, právoplatným dňa 07.02.2007 uznaný vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. a zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prvostupňový súd obvinenému uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obvineného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. obvinený, ktorému súd uložil ochranný dohľad, je po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Krajský súd v Nitre rozhodujúc o odvolaní obvineného O. C. proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa uznesením zo 14. januára 2016, sp. zn. 4To/103/2015, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Nitre podal obvinený O. C. dovolanie najskôr vlastným písomným podaním, doručeným najvyššiemu súdu dňa 18. mája 2016 a následne aj prostredníctvom obhajcu 20. októbra 2016 z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku (obvinený mal zrejme na mysli dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.). Podľa názoru obvineného nebol zistený motív jeho konania pri inkriminovanom skutku a subjektívna stránka trestného činu. Súdy prvého a druhého stupňa nesprávne vyhodnotili zistené okolnosti a konanie obvineného vo vzťahu k svedkom mali posúdiť inak ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák., čo by malo viesť k zmierneniu režimu výkonu uloženého trestu odňatia slobody. Obvinený zastáva názor, že súdy skutkový stav nezistili dostatočne, resp. zistené skutočnosti nesprávne právne vyhodnotili a vykonanými dôkazmi neboli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty posudzovaného deliktu. Súdy vykonané dôkazy hodnotili celkom jednostranne, v neprospech obvineného.

Obvinený ďalej uviedol, že predaj drog viacerým osobám podľa jeho názoru nie je možné kvalifikovať v zmysle § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. (závažnejší spôsob konania, a to spáchanie trestného činu na viacerých osobách), keďže v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť,

priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Z uvedeného zákonného ustanovenia je zrejmé, že podstatným pre zistenie, či je možné určité konanie právne posúdiť aj podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu je definovanie (právne posúdenie) znakov základnej skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Ak by totiž bolo určité konanie zahrnuté už v znakoch základnej skutkovej podstaty, nebolo by možné to isté konanie považovať aj za znak kvalifikovanej skutkovej podstaty, pretože to vylučuje ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák.

Pojem „predá“ je znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák. Pojem „predaj“ teda nie je pojmovo obmedzený počtom zákazníkov (klientov), ktorí nakupujú a ani počtom tovarov, či služieb, ktoré sú predávané, teda za predaj je nutné považovať aj predaj jedného tovaru jednému zákazníkovi ako aj predaj počtom neobmedzeného množstva tovarov neobmedzenému množstvu zákazníkov. Za predaj drog je potrebné považovať predaj aspoň jednej dávky drogy bližšie neobmedzenému množstvu kupujúcich, ktorých môže byť viacero (ľubovoľné množstvo), avšak môže byť aj jeden. Znak základnej skutkovej podstaty „predá“ teda zahŕňa celú škálu konaní od jednorazového predaja jednej dávky drogy jednej osobe (prípadne viacerým osobám), cez predaj drog dílerským spôsobom (predávanie dávok viacerým osobám a to prípadne aj viacerých dávok), či predaj drog tzv. komisionálnym spôsobom predaja. Ak teda páchatel' predáva drogy trom a viacerým osobám, celkom určite nie je možné jeho konanie právne kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c) Tr. zák. (s použitím § 138 písm. j) Tr. zák.), pretože predaj viacerým osobám je už zahrnutý v znakoch základnej skutkovej podstaty tohto trestného činu a takýto postup by bol v rozpore s § 38 ods. 1 Tr. zák. Platí teda, že predaj jednej dávky drogy viacerým osobám (trom a viacerým) ako aj predaj viacerých dávok drogy viacerým osobám je zahrnutý v základnej skutkovej podstate a je preto vylúčené použiť aj vyššie uvedenú kvalifikovanú skutkovú podstatu predmetného trestného činu (na viacerých osobách). Možno teda zhrnúť, že predaj drog viacerým osobám možno bez ďalšieho právne kvalifikovať len podľa základnej skutkovej podstaty zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby najvyšší súd vyslovil rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Tr. por., že rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 21. septembra 2015, sp. zn. 4T/187/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 14. januára 2016, sp. zn. 4 To 103/2015, bol porušený zákon a to v neprospech obvineného O. C.. Ďalej aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 21. septembra 2015, sp. zn. 4T/187/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 14. januára 2016, sp. zn. 4 To 103/2015, a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Levice, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa podaním zo dňa 15. decembra 2016 vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra. Vo svojom vyjadrení uviedol, že dovolaním napadnuté výroky tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu týkajúce sa jednak uznanej viny, ako aj trestu odňatia slobody uloženého obvinenému považuje za absolútne správne a dôvodné, zohľadňujúce výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotené jednotlivo i v ich súhrne. Na margo výsledkov vykonaného dokazovania zastáva názor, že okresný súd a rovnako tak aj krajský súd vyhodnotili jednotlivé zrealizované dôkazy objektívne a správne. Na základe vykonaného rozsiahleho dokazovania a z neho vyplývajúcej dôkaznej situácie bolo totiž jednoznačne preukázané, že skutok kladený obvinenému za vinu v bode 1/ obžaloby krajského prokurátora v Nitre sp. zn. Kv 73/13/4400-164 zo dňa 29. októbra 2014 sa stal a tento vykazuje znaky žalovaného trestného činu. Rovnaký názor vyjadril vo svojom rozhodnutí aj prvostupňový súd, ktorý vydal odsudzujúci rozsudok a toto rozhodnutie následne potvrdil aj odvolací súd.

Argumentácia obhajoby ohľadom existencie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., resp. § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je zjavne účelová a nedôvodná. Samotná argumentácia použitá v rámci podaného dovolania a poukazujúca na existenciu dovolacích dôvodov, spočívajúcich v údajnom porušení práv na obhajobu zásadným spôsobom a tiež nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, resp. nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia je absolútne scestná a nezodpovedá jednak výsledkom vykonaného dokazovania a taktiež je v rozpore aj s objektívnym právnym posúdením

predmetného skutku.

Po oboznámení sa s dovolacími námietkami obvineného prokurátor uviedol, že s jednotlivými argumentmi sa vôbec nestotožňuje a zastáva názor, že u obvineného nie je daný ani jeden z ním uvádzaných dovolacích dôvodov a taktiež ani žiadny iný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 Tr. por. Na margo argumentácie obvineného ohľadom existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. podľa jeho názoru obhajoba neuviedla žiadne právne úvahy odôvodňujúce tento dovolací dôvod a zrejme sa jedná len o nesprávne označenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Čo sa týka údajnej nesprávnej právnej kvalifikácie konania obvineného z dôvodu absencie závažného spôsobu konania podľa § 138 písm. j) Tr. zák., t.j. spáchania trestného činu na viacerých osobách a zakladajúceho dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., tu je potrebné uviesť, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obvinený v inkriminovanom období predával drogy minimálne E. C., M. M., A. Z., W. K. a M. K.. Tieto skutkové zistenia vyplývajú nielen z výpovede samotných označených svedkov uskutočnených tak v prípravnom konaní ako aj v rámci súdneho konania na Okresnom súde Levice, ale sú verifikované aj ďalšími dôkazmi, najmä prepismi zabezpečených záznamov telekomunikačnej prevádzky a tiež údajmi získanými z mobilného telefónu používaného obvineným. Na margo spochybňovanej právnej kvalifikácie prokurátor tiež poukázal na ustálenú judikatúru a rozhodovaciu činnosť najvyššieho súdu, z ktorej je zrejmé, že páchatel, ktorý neoprávnene kúpi, predá, vymení alebo zadováži omamné, resp. psychotropné látky viacerým osobám (trom a viacerým) naplnia svojim konaním všetky obligatórne znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák.

Prokurátor ďalej poukázal aj na predchádzajúce zdôvodnenia jednak rozsudku okresného súdu, ako aj naň nadväzujúcu argumentáciu použitú v rámci odvolacieho konania zo strany krajského súdu, pri ktorých sa oba sudy podrobne a pregnantne vysporiadali aj s obdobnými námietkami obhajoby vznesenými v rámci konania na okresnom súde a tiež v rámci odvolacieho konania. Práve skutkové a právne závery, ku ktorým súd dospel po vyhodnotení všetkých relevantných a zákonným spôsobom získaných dôkazov jednotlivo i v ich súhrne, viedli okresný súd k vydaniu tohto odsudzujúceho rozsudku, pričom samotný rozsudok bol založený na absolútne objektívnom právnom posúdení inkriminovanej trestnej činnosti a jednotlivé hmotnoprávne ustanovenia použité v tomto rozsudku sú zákonné, dôvodné a aj správne aplikované.

V kontexte vyššie uvedených skutočností navrhol, aby najvyšší súd v zmysle § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie obvineného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania. Zároveň poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia. Ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá

dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Tr. por. alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por., a to bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por. (R 120/2012 - I, II). Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že aj keď obvinený vo svojom dovolaní označil ako dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., zrejme išlo o preklep, keďže obsahovo sa jeho dovolanie vzťahuje na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Z tohto dôvodu sa najvyšší súd v ďalšom texte zameria len na posúdenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

V súvislosti s dovolacími námietkami obvineného týkajúcimi sa nepreukázania motívu jeho konania a subjektívnej stránky trestného činu najvyšší súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu, sp. zn. Tpj 39/2010, prijaté 14. júna 2010, uverejnené v zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov pod č. 3/2011, v zmysle ktorého „dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t.j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.“ Z uvedeného je zrejmé, že prieskum obvineným uplatnených dovolacích námietok je pri dovolaní podanom obvineným vylúčený. Rovnako tak je to aj s námietkami obvineného týkajúcimi sa nedostatočného zistenia skutkového stavu - tieto stoja obsahovo tiež zjavne mimo tohto dovolacieho dôvodu, ktorý pripúšťa výhradne námietky právnej povahy a nie skutkového charakteru. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je skutkový prieskum dovolacím súdom vylúčený, vzhľadom na zákaz skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., veta za bodkočiarkou).

Obvinený tiež v podanom dovolaní namietal, že súdy prvého a druhého stupňa nesprávne posúdili jeho konanie, keď ho právne kvalifikovali ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. j) Tr. zák., teda na viacerých osobách, keďže podľa jeho názoru predaj viacerým osobám je už zahrnutý v znakoch základnej skutkovej podstaty tohto trestného činu. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na svoju konštantnú judikatúru v tejto oblasti, najmä na uznesenie najvyššieho súdu z 8. júla 2014, sp. zn. 2 Tdo 35/2014, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky pod č. 15/2015, v zmysle ktorého: „Pri

trestnom čine podľa § 172 Tr. zák. je čin spáchaný na osobe, ak páchatel' omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia (napr. dovezol, kúpil, zadovážil alebo predal) od inej osoby, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na chránenej osobe“ v zmysle § 139 ods. 1 a § 172 ods. 2 písm. d) Tr. zák. a „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 ods. 1 písm. j) Tr. zák. a § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák.“ Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že konanie obvineného súdy prvého a druhého stupňa správne právne kvalifikovali ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. j) Tr. zák., a preto nedošlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., preto dovolanie obvineného O. C. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.